

Monky-eiland

Nooit geweten dat apen konden zwemmen!

Gisteren waren we een dagje op het water. Met een groepje Nederlanders wilden we een dagtochtje voor P. uitproberen. Ze wil dat dan regelmatig organiseren en wij waren de “proefkonijnen”.

De (gammele) steiger is in Ban Saray, ook een vissersdorp, verderop aan de kust richting Sattahip. Als je in het midden bleef lopen, achter elkaar, kon er weinig misgaan. De boot was een ongestabiliseerde oude vissersschuit. Niet iedereen kon tegen het ritme van de golven. We deden eerst het Apeneiland aan. Een klein eiland waar in het wild nog honderden aapjes leven.



Die apen zijn slimmer dan je in eerste instantie zou denken, alsof ze weten dat je op de heenweg wel en op de terugreis geen bananen bij je hebt. Toen we er 's- Avonds weer langs kwamen lieten ze zich n.l. niet meer zien op de heenreis dus wel. De kinderen hadden trossen bananen gekocht, die werden in het water gegooid. De aapjes zwommen erop af, ze doken zelfs de bananen achterna, klommen op de stootbanden van het schip en lieten zich de lunch goed smaken.



Het was een dagje op zee. Echt aan land zijn we niet gegaan, ik vermoed dat de boot moeilijk aan land kan komen.



Momenteel wordt hij gebruikt als vissers en duikersboot. Wel hebben we heerlijk kunnen zwemmen, hier was de zee schoon en helder en goed van temperatuur. Gesnorkeld hebben we ook en met een draadje gevist. De Thaise rijst heb ik maar overgeslagen, een stukje watermeloen, verse ananas en koel water was ook aan boord. Al met al was het een volle dag. De boot kon niet aanleggen bij het vertrekpunt, maar aan een andere steiger werden we opgewacht door een soort open hondekarretje voorop een bromfiets. We waren met zo'n 15 mensen. Het karretje werd opgestapeld met ons "farangs" kris-kras over de aanlegsteiger, slapende honden passerend zo goed en zo kwaad als dat ging. Ik had een strategisch plekje achterop (een ijzeren rekje) kunnen bemachtigen. Te maf voor woorden. Lekker authentiek maar in Nederland ondenkbaar dat je daarop zou plaats nemen, wij imbecielen accepteren dat gewoon maar en sommigen vinden het zelfs leuk. Jammer dat ik daar geen foto van heb kunnen maken.

Tropical garden.

Afgelopen week zijn we naar de Tropische tuinen geweest. 600 are botanische tuinen met de grootste orchideeënkwekerij ter wereld. Deze keer hebben we een rondleiding gedaan met een terreinbusje en uitleg. Duizenden planten, bomen en cactussen staan er van over de hele wereld. Een staf van 1500 mensen die werk hebben om het allemaal te verzorgen. Om het geheel wat aantrekkelijker voor toeristen te maken hebben ze er ook een show die uit 2 delen bestaat. De traditionele Thaise show, met o.a. een demonstratie van Thai boxing, daarna een olifantenshow, leuk, zelfs al is dit de tweede keer al dat Leen en ik hem zien. Voor Michel allemaal nieuw natuurlijk. Hij liet zich ook graag fotograferen met de tijger.



